

Tijd van tweestrijd

Zijn geweer loopt
langs zijn schouder
reikend in de verte
in het zwelgen van de zon
waar de vijand wacht
keer op keer
dag en nacht
dreigend als onweer.

Hij is pas 21 jaar en ver van huis
onwetend als de oorlog zelf
maar hij wil wel maar hij moet wel
dienen voor onze veiligheid.
Laatst een kerstkaart
van zijn vriendin
onder zijn kussensloop bewaard
als de jongens het maar niet merken
hij hoort nu eenmaal bij de sterken
dus geeft hij niet op voordat zij overgeven.

Aan de andere kant
lopen lappen langs zijn lijf
waar de woeste wind zachtjes
zingt tot voorbij de horizon
Waar de vijand wacht
keer op keer
dag en nacht
dreigend als onweer.

Hij is pas 21 maanden vader
en vlakbij huis
onwetend als de oorlog zelf

maar hij wil wel maar hij moet wel
vechten voor zijn volk
en het verlangen van de vrijheid.
Laatst genadig gewond geraakt
als men het maar niet
aan zijn vrouw verraadt
want hij moet overleven
dus geeft hij niet op
voordat zij overgeven.

Moed maakt mannen
ook al is angst alom
maar de vrede
ja, de godvergeten vrede
is al eeuwen weg gestreden
en door de vrees, verdriet
en blinde bommen
ziet men het gewoonweg niet
keer op keer
oorlog op oorlog
dreigend als onweer.

